

Izvor: in-portal.hr

Ratko Kovačić ovog je trenutka na čelu najuspješnije sportske organizacije u Hrvatskoj. Hrvatski paraolimpijski odbor (HPO) u samo dva tjedna na velika je natjecanja – Europsko prvenstvo u stolnom tenisu i Svjetsko atletsko prvenstvo u Dohi - poslao sportaše s invaliditetom koji su sveukupno utržili četiri zlata, tri srebra i jednu broncu, i tek onako usput u svojim disciplinama postigli i dva svjetska rekorda. Nevjerojatan uspjeh i za zemlje koje neusporedivo više ulažu u paraolimpijski sport, no za ove medalje naša javnost gotovo i ne zna. Razlog? Za hrvatske medije naši paraolimpijci nisu »tržišna roba« i kao takvi ne zaslužuju ni mrvicu prostora...

Dva zlata, dva srebra, jedna bronca i dva svjetska rekorda na IPC Svjetskom atletskom prvenstvu za osobe s invaliditetom uistinu su rezultat na ponos OSI zajednice. Jesu li trijumf naših atletičara u Dohi prepoznala i nadležna državna tijela, očekujete li bolju suradnju s institucijama?

Nažalost. osim priznanja i pohvala ne mogu reći da imamo značajniji pomak u financiranju naših aktivnosti. Smjernice za iduću proračunsku godinu još nismo dobili, ali imamo pravo očekivati znatno povećanje sredstava kako bi omogućili odgovarajući rad, pripreme i natjecanja naših sportaša koji će biti sudionici Paraolimpijskih igara Rio de Janeiru 2016., te nadalje osigurali znatniji razvoj svih naših sportova kroz veće uključivanje mladih osoba s invaliditetom. To smo sigurno zaslužili svim postignutim rezultatima.

Jesu li već počele pripreme za Rio de Janeiro? Možda će se, nakon Dohe, za bolje financijske uvjete i kvalitetniji trenažni proces, pobrinuti i neki sponzori?

Program Rio započeo je odmah nakon Paraolimpijskih igara u Londonu i sada ulazi u završnu fazu planiranja i realizacije treninga i natjecanja, od sada pa do završetka igara. Osnovni nam je cilj omogućiti našim sportašima da postignu sportsko savršenstvo i sve nas zadive. Vjerujem u veću potporu sponzora i donatora jer ulaganje u sport višestruko je korisno, pogotovo za osobe s invaliditetom, a mi smo vrlo uspješna i efikasna sportska organizacija

No, tu su i dva zlata i jedno srebro na nedavno održanom Europskom prvenstvu u stolnom tenisu za osobe s invaliditetom u Danskoj. Jesu li zlatne Sandra Paović te par Anđela Mužinić i Helena Dretar-Karić postigle najveći uspjeh u povijesti našeg stolnog tenisa?

Da, to je najveći uspjeh našeg paraolimpijskog stolnog tenisa na europskim natjecanjima. Na prethodnom Europskom prvenstvu imali smo dva zlata i jednu broncu. Zlato su obranile Sandra Paović te par Helena Dretar Karić i Anđela Mužinić, što je uistinu ohrabrujući pokazatelj što možemo očekivati na predstojećem velikom natjecanju, dakle na Paraolimpijskim igrama u Rio de Janeiru. Cure su postigle fantastičan rezultat jer su iza sebe ostavile jake ekipe koje su slovile za favorite. Mi u HPO-u trudimo se našim najboljim sportašima osigurati najbolje uvjete za treninge, ali pritom veliku pozornost dajemo i mladima. Ako želimo do medalja u Riju moramo mobilizirati sve raspoložive snage kako bi naši sportaši imali primjerene uvjete za pripreme...

Je li u tom smislu očekujete intervenciju nadležnih državnih tijela? Pa ne možemo se uvijek oslanjati samo na talent naših sportaša i entuzijizam stručnog kadra!

U svakom slučaju potrebna su nam dodatna sredstva. Na godišnjoj razini, za sve naše programe i natjecanja mi imamo tek 40 posto raspoloživih sredstava, dakle to je upola manje nego što je optimalno potrebno našim sportašima da bi postizali vrhunske rezultate. Kontinuirano pokušavamo Ministarstvu obrazovanja, znanosti i sporta ukazati na te probleme, svakako je potrebno više sredstava iz državnog proračuna i Hrvatske lutrije za sport osoba s invaliditetom. Za sportaše s invaliditetom potrebna su znatno veća ulaganja nego za one bez invaliditeta, od asistencije pa do opreme.

Mislite li da bi izmjena Zakona o sportu mogla dovesti do ravnopravnijeg položaja sportaša s invaliditetom?

U prijedlogu izmjena Zakona, koji je ovog ljeta bio na raspravi, jasno je da se ništa novog ne bi dogodilo kad je riječ o ravnopravnosti sportaša s invaliditetom. Krucijalna stvar koja koči razvoj OSI sporta je nedostatak sredstava na lokalnoj razini. Dakle, ako nema redovnog rada u klubovima, ako sportaš ne trenira svaki dan, čak ni dodatnim angažmanom stručnog kadra teško možemo govoriti o sportu osoba s invaliditetom koji se razvija na zadovoljavajućoj razini. Naši klubovi nemaju dovoljno sredstava ni da idu na natjecanja, a da ne govorim o ulaganjima u mlade talente. Mi u sustavu nemamo niti jednog profesionalnog trenera, pa se rad stručnog kadra često svodi na volonterizam. No rezultati iz Danske i Dohe pokazuju da znamo, pokazuju i da u neadekvatnim uvjetima možemo postići fantastične uspjehe.

In Portal često ukazuje na diskriminaciju sportaša s invaliditetom od strane državnih institucija. No kako tumačite ignorantski odnos tzv. srednjestrujaških medija prema uspjesima naših paraolimpijaca? Pogotovu boli činjenica da medalje iz Danske i Dohe na HTV-u, našoj javnoj televiziji, gotovo i nisu zabilježene. Kao da osobe s invaliditetom ne plaćaju TV pretplatu!

Redovito pratim sve medije, i ne samo javna televizija, nego i portali i novine nisu priznali naše rezultate. U zemljama koje ulažu velika sredstva u sport osoba s invaliditetom, mediji paraolimpijce tretiraju kao i sve ostale sportaše. Svaka medalja osvojena na velikom natjecanju, svejedno je li riječ o sportašima sa ili bez invaliditeta, ponos je cijele nacije. Nažalost, to kod nas nije slučaj.

Razgovarao: Mladen Kristić

Foto: PIXSELL